

ani netřeba odkazovati ještě na rozhodnutí čis. 5891, 6014, 6133, 7148 sb. n. s. Může-li ovšem vymáhající věřitel prokázati, že st. parc. č. 385 pochází z parc. č. 461/6 role, může ovšem podat novou žádost o zahájení dražebního řízení.

Čís. 8486.

Finanční prokuratura jest oprávněna dátí se zastupovati při prvním roku úředním orgánem, najmě berním úředníkem.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1928, R I 829/28.)

Ve sporu o uznání vlastnictví a přednostního nároku dostavil se za žalující erár k prvému roku před okresním soudem berní úředník. Žalovaný navrhl vynesení rozsudku pro zmeškání a vzesl námitku věcné nepříslušnosti. Soud prve stolice zamítl návrh žalovaného na vynesení rozsudku pro zmeškání i námitku věcné nepříslušnosti. Rekursní soud I. nevyhověl rekursu žalovaného, pokud usnesením prvého soudu byl zamítnut návrh žalovaného na vynesení rozsudku pro zmeškání, II. vyhověl rekursu, pokud byla zamítnuta námitka věcné nepříslušnosti, zrušil napadené usnesení i s předchozím řízením a uložil prvému soudu, by po zákonu dále jednal a rozhodl. Zrušující část usnesení odůvodnil rekursní soud takto: Ze žaloby je nade vší pochybnost jasno, že hodnota předmětu rozepře je vyšší než 2.000 Kč. V takovýchto sporech mohou podle § 29 c. ř. s. v místech, kde sídlí dva advokáti, býti ustanoveni za zmocněnce jen advokáti. Ustanovení to platí i v rozepřích zahájených v řízení exekučním. Neprávem připustil tedy prvy soud za zmocněnce osobu, která není advokátem, a s osobou tou jednal, jakkoli podle zákona měl osobu tu jako zmocněnce odmítouti a rok za účelem opětného předvolání strany žalující odročiti. Podle § 15 služební instrukce pro finanční prokuratury ze dne 9. března 1898, čís. 41 ř. zák. má finanční prokuratura ve všech případech, kde jest nutné zastoupení advokátem, vyslati za sebe advokáta, nemůže-li se sama súčastnit jednání vhodným úředníkem. Nemohla proto v projednávaném případě finanční prokuratura dátí se zastoupeni berním úředníkem, třebaže se jednalo o prvy rok před soudem okresním. An prvy soud se zmocněncem tím při roku dne 18. května jednal, nebyla strana žalující v řízení vůbec zastoupena (§ 477 čís. 5 c. ř. s.). Bylo proto k stížnosti strany žalované napadené usnesení v tomto směru zrušiti z moci úřední pro zmatečnost, třebaže stěžovatel zmatečnost tu nevytýkal (§ 494 c. ř. s.), jakož i řízení předcházející, počínajíc ústním jednáním dne 18. května 1928, jako rovněž zmatečné.

Nejvyšší soud zrušil napadené usnesení v odstavci II. a uložil rekursnímu soudu, by, nepřihlížeje k důvodu domnělé zmatečnosti, z něhož zrušil usnesení prvého soudu, znova rozhodl.

D ú v o d y:

Rekursní soud shledal dosavadní řízení zmatečným podle § 477 čís. 5 c. ř. s. proto, že se prý finanční prokuratura nemohla podle práva ani u prvého roku dáti zastoupiť berním úředníkem, jenž ji zastupoval, nýbrž prý jen advokátem, což prý dokonce platí i tehdy, když šlo o první rok u soudu okresního, a proto prý musí pokládáno být za to, že žalující erár nebyl v řízení zastoupen. Na doklad tohoto svého názoru dovolává se rekursní soud předpisu § 15 služ. instr. pro finanční prokuraturu. Je to třetí odstavec od konce cit. §, jenž stanoví, že finanční prokuratura musí, nedostaví-li se sama (svým vlastním úředníkem), vyslati k svému zastoupení advokáta, pokud předepsáno nucené zastoupení advokátem, jinak že stačí, zmocni-li jiný úřední orgán. Podmínu »pokud předepsáno zastoupení advokátem« rekursní soud přehlédl, ač ji cituje, pokud se týče neuvědomil si její dosah, k čemuž třeba vzít v potaz § 31 c. ř. s., jenž v odstavci čtvrtém čísla 4 stanoví, že při prvním roku může se advokát dáti zastupovati kancelářským úředníkem k zastoupení oprávněným. Ovšem mohlo by se říci a možná, že to tak rekursní soud myslí, ač se s tímto předpisem (§ 31 c. ř. s.) vůbec nezabývá, že, zastupuje-li advokátní kancelářský úředník svého zaměstnavatele advokáta, je i to zastoupení advokátem, a to nucené, ano právě zároveň jde i o případ § 29 c. ř. s., podle něhož při hodnotě přes 2.000 Kč i tam, kde nucené zastoupení advokátem předepsáno není, může být za zmocněnce ustanoven jen advokát, jsou-li v místě soudu aspoň dva advokáti, takže nucené zastoupení advokátem není jen tehdy předepsáno, když si strana vede rozepří osobně (relativní nucené zastoupení advokátem). Proto třeba věc uvážiti ještě s jiných stránek. Jest to především § 2 (2) instr. pro fin. prok., jenž praví, že zvláštní předpisy stanoví, pokud v řízení před soudy (zvláště v soudním řízení exekučním) jednotlivé úkony mohou být předsevzaty i jinými úřady, a dále předpis čl. XXXII úv. zák. k c. s. ř., jenž právě ve spojení s níže citovaným ustanovením civ. s. rádu jest takovým zvláštním předpisem a stanoví, že ustanovení civ. soud. rádu o advokátech a o jich náměstcích užíti jest i na finanční prokuratury, což tedy platí i o předpisu § 31 čís. 4 druhý odstavec c. ř. s., podle něhož advokát může si pro úkony, k nimž není třeba zastoupení advokátem (tedy k těm, jež může strana předsevzít sama), zřídit i jiné náměstky než kandidáta advokacie u něho zaměstnaného. Ale to právě dopadá i na § 27 druhý odstavec c. ř. s., tedy i na zastoupení při prvním roku, takže podle čl. XXXII úv. zák. k civ. s. rádu může se k prvnímu roku i finanční prokuratura dostavití nikoli osobně (svým vlastním úředníkem), nýbrž i jakýmkoli náměstkem, jehož si jest oprávněna zřídit, což ovšem dopadá jen na úřední orgány v § 15 instrukce třetí odstavec od konce zmíněné. Není tedy rozhodným § 29 c. s. ř., jak rekursní soud míní, nýbrž § 27 druhý odstavec c. ř. s. Byl tedy erár berním úředníkem finanční prokuraturou podle plné moci ze dne 14. března 1928 zřízeným a za ni při prvním roku intervenovavším zákoně zastoupen, a bylo rozhodnutí re-

kursního soudu na opačném mylném náhledu spočívající odkliditi a soudu tomu uložiti, by o rekursu žalované strany, pokud jde o nevyřízenou ještě otázku příslušnosti a o útratach rekursu znova rozhodl.

Čís. 8487.

Výkaz nedoplatků není postačitelným exekučním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř. pro exekuci vnuconým zřízením zástavního práva na nemovitosti k vydobytí poplatků z převodu majetku.

Soud jest povinen zkoumati po formální stránce exekuční titul, vydaný správními úřady, zejména v otázce, zda předložená listina jest v tom kterém případě »podle předpisů o tom platných« exekučním titulem podle § 1 čís. 13 ex. ř.

(Rozh. ze dne 23. listopadu 1928, R I 860/28.)

Na základě výkazu nedoplatku poplatku z převodu nemovitosti navrhl stát povolení exekuce vnuconým zřízením zástavního práva na nemovitosti. Soud prvé stolice exekuci povolil, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Exekučním titulem jest výkaz nedoplatků berního úřadu v O. a jde o převodní poplatek z nemovitosti. Podle § 1 čís. 13 ex. ř. jsou exekučním titulem platební příkazy a výkazy nedoplatků podle předpisů o tom vydaných vykonatelné, čímž jest řečeno, že platí dosavadní předpisy o vykonatelnosti a o exekučním dobývání. Podle § 72 zák. poplatkového ze dne 9. února 1850, čís. 50 ř. zák. a § 14 vyn. min. fin. ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. a výnosu ze dne 13. prosince 1852, čís. 256 musí k žádosti o vklad zástavního práva připojen býti duplikát platebního příkazu straně doručeného i s výkazem o doručení (doručovací lístek) a s úředním potvrzením, že platební příkaz jest právoplatný. Podle toho nestačí, když berní úřad předložil jen výkaz nedoplatků, neboť to není příkaz straně doručený, a dále opomenul přiložiti doručenku. Soud exekuční neměl tedy žádostí exekuční vyhověti, pročež bylo důvodné stížnosti vyhověno.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacimu rekursu.

Důvody:

Stěžovatelka se odkazuje na správné odůvodnění napadeného usnesení, k němuž se na vývody dovolacího rekursu dodává toto: Podle § 1 čís. 13 ex. ř. jsou exekučními tituly platební příkazy a výkazy nedoplatků o přímých daních a poplatcích atd. podle předpisů o tom platných vykonatelné. V tomto případě jde o exekuci k vydobytí nemovitostních poplatků převodních vnuconým zřízením práva zástavního. V tom směru však předpisuje nařízení ministerstva spravedlnosti a financí ze dne 13. prosince 1852, čís. 256 ř. zák., jímž byl vysvětlen předpis § 14 nařízení